

τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου εἰς ἐξετίθετο εἰς δημοσίαν πώλησιν, ἡ ἀπάντησις δὲν εἶνε εὐκολος, διότι παρὰ τὰ κέρδη τὰ μεγάλα, ἅτινα ἀποκομίζουσιν αὐτοὶ εἰς σπουδαῖαι ἐργασίαι, ὑπάρχει καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπίδρασις, ἥτις ἀσφαλίζει αὐταῖς τὸ μονοπώλιον· ὥστε ἡ εἰς χρήματα ἐκτίμησις διαφεύγει πάντα ὑπολογισμὸν κατὰ προσέγγισιν.

Εἶνε μέγα κακὸν ὄντως ἡ συγκέντρωσις εἰς ὀλίγων χεῖρας τῆς δυνάμεως τῆς διευθυνούσης τὴν δημοσίαν γνώμην· ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ κακὸν τοῦτο ἔχει εἰς τὰ δημόσια ἦθη, εἰς τὰς συνηθείας αὐτὰς τοῦ τύπου τοῦ βρετανικοῦ ἀντιβρόχους δυνάμεις τόσον πολυαριθμούς καὶ ἀσφαλεῖς, ὥστε οὐδεὶς κίνδυνος. Ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας ζητοῦσι νὰ μάθωσιν εἰδήσεις καὶ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν γεγονότων· εἰς τὰς κρίσεις δὲν δίδουσι προσοχήν. Ἀλλὰ τὰς ἐκθέσεις καὶ πληροφορίας ζητοῦσιν ἀκριβεῖς, πλήρεις καὶ ἀμεροληπτους. Ἀμα ὡς μεγάλη τις ἐφημερίς φανῇ κακῆς πίστεως, ἡ μεροληπτικὴ, παύει αὐθαρῶς ὑπηρετοῦσα τὰς ἀνάγκας τῶν πελατῶν της, διότι ἐκ τῶν μεγάλων οὐτα εἰσέρχεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Ἐκ τούτου δὲ κατ' ἀνάγκην αὐστηρῶς περιορίζονται εἰς τὴν ἀναγραφὴν συμβάντων, περιγραφομένων ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβέστερον. Πρακτικὰ τῶν κοινοβουλίων, ἀνακρίσεις, πρακτικὰ δικῶν, συλλαλητηρίων λόγοι, πιστῶς καταγράφονται διὰ τῶν στενογράφων εἰς τὰς ἐφημερίδας ἄνευ συντομεύσεων, ἄνευ σκέψεων καὶ σχολίων.

Ὁ Ἀγγλος ἀναγνώστης ἤθελεν ἀηδῶς ἀπορρίψει ἐφημερίδα, ἥτις ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι μεταδίδει αὐτῷ τὴν φυσιογνωμίαν μιᾶς συνεδριάσεως, ἤθελε μεταδώσει τὰς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δικαίας ἐντυπώσεις ἐνὸς μαθητευομένου. Δημοσίαν δικαιοσύνην καὶ ἴσιν πρὸς πάντας, πλήρη δημοσίευσιν ἐγγράφων, πρακτικὰ δίκης πάντα οἰαδὴποτε φύσεως, ἰδοὺ ὅτι ζητεῖ ἐν ἐφημερίδι πρῶνι, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπὲρ ταῦτα νὰ μὴ εὕρῃ που ἔχνος μεροληψίας τοῦ συντάκτου. Ὑπόρρασεν ἀντὶ 10 λεπτῶν ἐν κάτοπτρον· δὲν ἔχει ποσῶς ἀνάγκην νὰ μάθῃ τὰς γνώμας καὶ τὸ ὄνομα ἐκείνων, οἵτινες ἡσυχολήθησαν ὅλην τὴν νύκτα νὰ τὸ λειάνωσι, διότι τοῦτο μόνον εἶνε τὸ ἐπάγγελμα τῶν.

ΧΟΡΟΣ ΕΝ ΣΑΛΠΕΤΡΙΕΡΗΙ

Ὅτι εἶνε διὰ τοὺς ἄνδρας ἡ Βισέτρη, εἶνε διὰ τὰς γυναῖκας ἡ Σαλπετρίερη ἐν Παρισίοις, εἶδος πολίχνης ὑπὸ πεντακισχιλίων ψυχῶν οἰκουμένης, καὶ χρησιμεύουσας ὡς ἄσυλον εἰς τὰς ἀναπήρους, τὰς ὑπὸ τοῦ γήρους καταπεπονημένας, τὰς ἡλιθίας, τὰς παράφρονες, τὰς ὑστερικές. Διὰ ταύτας τελεῖται κατ' ἔτος κατὰ τὰ μέσα τῆς τεσσαρακοστῆς ἐορτὴ παράδοξος, ἐφέτος δ' ἐδόθη χορὸς μετημφισμένων τε καὶ μὴ, εἰς ὃν εὐάριθμοι μόνον προσεκλήθησαν.

Τῶν ἐνδυμασιῶν ἡ ἐκλογή εἶχεν ἀφεθῇ εἰς τὰς ἀσθενεῖς, ὅσαι δὲ ἠθέλησαν, κατεσκεύασαν αἱ ἑαυτὰς τὴν ἐνδυμασίαν των. Ἡ διεύθυνσις ἐχορήγησεν εἰς αὐτὰς τὰ ὑφάσματα, τὰς ταινίας, τὰ σειρήτια καὶ τ' ἀναγκαῖα ἄλλα. Πρὶν γὰρ παντοδυναμία τοῦ καλλωπισμοῦ! Ἡ περὶ τῆς ἐορτῆς μέριμνα αὕτη τόσον ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἐγκεφάλων, ὥστ' ἐπὶ ἓνα μῆνα προεφύλαξε τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας ὑτάρξεις τοῦ ταράττοντος αὐτὰς πάθους· αἱ τρομεραὶ τῶν ὑστερικῶν καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν περίοδοι κατέπαυσαν, αἱ παράφρονες καθισχύχασαν· ἡ ἐλπίζουμένη τέρψις ἀπεδίωξε τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Ἡ γαλήνη αὕτη τοῦ πνεύματος παρετάθη καθ' ὅλην τοῦ χοροῦ τὴν ἐσπέραν. Οὐδεὶς θὰ ὑπέθετεν οἶαι ἦσαν αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, εἰ μὴ ἐκ προτέρων ἐγίνωσκε τοῦτο. Αἱ τριακόσαι χορεύτριαι, αἵτινες συνωστίζοντο ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, μεταποιηθέντι εἰς αἴθουσαν χοροῦ, ἦσαν νεάνιδες τὸ πλεῖστον, τινὲς δ' αὐτῶν ὠραιόταται. Ἡ ἐνδυμασία αὐτῶν δὲν ἦτο πολυτελής, ἀλλ' ἦτο κομψή καὶ χαριεστάτη, ἅλα δ' ἐπεκράτει μεταξὺ αὐτῶν ζωηρότης. Ἀμα ὡς ἤρχετο παίζουσα ἡ ὀρχήστρα, ἄφ' ἧς φρονίμως ποιούντες ἀφῆρεσαν τὰ χαλκὰ ὄργανα, οὐδεμία ἔμμενεν ἐν τῇ θέσει της. Μετὰ δὲ τὸ τέλος ἐκάστου χοροῦ περιεπάτουν ἐπιδεικνύμεναι τὴν ἐνδυμασίαν των καὶ ἐναθρονόμεναι ἐπ' αὐτῇ, κάμνουσαι χαριέσσας ὑποκλίσεις πρὸς τὸν διευθυντὴν κύριον Λεβὰ, καὶ τοὺς ἱατροὺς Λεγρὰνδ Δουσῶλτ καὶ Βιζζέν, εὐθύμως πρὸς ἀλλήλας συνδιαλεγόμεναι, καὶ τὰ ῥιπίδια αὐτῶν κινεῖσαι· ἡ χαρὰ, ἐξ ἧς ἀπέτρεπτε τὸ πρόσωπον καὶ ἐσπινθηροβόλουν οἱ ὀφθαλμοὶ των, καθίστα αὐτὰς θελητικὰς. Μία ἐξ αὐτῶν ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νὰ γράψῃ προρρήσεις ἐπὶ διακοσίων ἢ τριακοσίων μικρῶν τεμαχίων χάρτου, καὶ νὰ πληρώσῃ δι' αὐτῶν μικρὸν μετὰξινον σάκκον· μετέβαινε δ' ἀπὸ ἐδωλίου εἰς ἐδῶλιον, ὡς χειρομάντις, παρουσιάζουσα πρὸς πάντας τὸν μετὰξινον σάκκον. Μεταλείμων τις κύριος ἐξήγαγε χαρτίον, ἐφ' οὗ ἦτο ἐπιγεγραμμένος: «Θα ἔχῃς πολλὰς θλίψεις», ἡ μελαγχολικὴ του δὲ μορφή ἐφάνετο δικαιολογουσα τὴν προφητείαν. Ἐτερος ἀνείλκυσε τὴν ἀδιάκριτον ταύτην ἐξομολόγησιν: Εἴσθε νοστιμώτατος ξανθὸς καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ μᾶς φιλήσῃτε».

Ὅποια θλίψις καὶ δυστυχία ὑπελάνθανεν ὑπὸ τὴν ἐφήμερον ταύτην τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς ὑγείας ἐπίφασιν. Ὁ ἱατρὸς Λεγρὰνδ Δουσῶλτ ἀφηγεῖτο πρὸς τοὺς παρακαθημένους τὴν ἱστορίαν τῶν χορευτριῶν καθ' ὅσον παρήρχοντο πρὸ αὐτῶν.— «Ἰδέτε, εἶπε, τὴν εὐσυχον καὶ ὠραίαν ἐκείνην Ἀλσατιανήν· πάντες θ' ἀνομολογήσῃτε ὅτι εἶνε ἡσυχος νεᾶνις, καὶ ὅμως καταλαμβάνεται ὑπὸ τρομερῶν ὑστερισμοῦ περιόδων.— Ἡ Ἰσπανίς αὕτη, ἡ ἀγαθὴν καὶ γλυκεῖαν ἔχουσα τὴν μορφήν καὶ μελαγχολικὸν τὸ βλέμμα ἔχει, τὴν μα-

νίαν τῆς αὐτοκτονίας. Εἶπε δ' εἰς αὐτὴν πλησιάσαν ὁ ἱατρός: — Αἶ, πῶς πάει ὁ χορὸς, διασκέδαζε; — Ναί, ἀπεκρίνατο θλιβερῶς μειδιῶσα, ἀλλ' ἤθελον νὰ ἤμην ἐλευθέρη. — Βλέπετε τὴν ἄλλην ἐκείνην; ἐξηκολούθησε διὰ τοῦ δακτύλου δεικνύων νεάνιδα μετμηφιερμένην εἰς κομπῶν στρατιώτην τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς, καὶ χορεύουσιν εὐθύμως· ἡ νεάνις αὕτη ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν ὠμοπλάτην τῆς ἔχει ὑστερογενές τι φιλμάτιον, ὅπερ κατὰ τύχην ἀνεκαλύψαμεν. Ἀρκεῖ νὰ ἐπιθέσω ἐπ' αὐτοῦ τὸν δάκτυλόν μου καὶ παραχρῆμα θὰ πέσῃ εἰς ἐπιληπτικὴν κατάστασιν, ἥτις θὰ σᾶς ἐνέπνεε τρόμον». — Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἐκάστη εἶχε τὸ πάθος τῆς.

Ἐδυσπίστων οἱ παρευρισκόμενοι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ λεγόμενα, διότι ἡ ἐσπέρα ἐκείνη παρῆλθεν ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐπεισοδίου, ἀπερχόμενοι δὲ τῷ ἔλεγον: — Ἀρ' οὐ μία τοιαύτη ἐφεσπερίς δύνηται νὰ παράσῃ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὁλόκληρον μῆνα ἡσυχίας, δὲν ὑποδεικνύεται ἄρ' ἔτι ἐκ τούτου νέος θεραπείας τρόπος, ἡ διὰ τῆς τέρψεως θεραπεία; — Ἰσως, ἀπεκρίνατο ὁ ἱατρός, ἀλλὰ δὲν εἶνε εὐκολον τὸ πράγμα· ὑπὲρ τὰ χίλια φράγκα θὰ στοιχίσῃ ὁ χορὸς τῆς ἐσπέρας ταύτης».

Ἐνέτερα τῆς Σχληπετριέρης πτέρυγι ἐδόθη ἄλλος χορὸς μετμηφιερμένων χάριν τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἐγκλείστων παιδιῶν· ἐκεῖ ἐβλεπέ τις ῥαχίτιν ὄντα καὶ μορφᾶς ἡλιθίας. Ὁ χορὸς οὗτος ἦτο ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν γυναικὸς, ἣν σέβονταί ὡς ἁγίαν, τῆς δεσποινίδος Νικώλ. Ἡ δεσποινὶς Νικώλ ἦτο διδασκάλισσα, ὅτε ἡ μήτηρ αὐτῆς παρεφρόνησε καὶ ἐνεκλείσθη ἐν Σχληπετριέρῃ. Ὅπως κατορθώσῃ νὰ μένῃ πλησίον τῆς μητρὸς τῆς παρουσιάσθη πρὸς τὴν διεύθυνσιν ὡς θεράπαινα. Περειρημένη μετ' ὀλίγον ὅτι ἐδίδασκεν ἀνάγνωσιν εἰς τὰς ἀσθενεῖς, τὰς ὁποίας ἐνεπιστεύοντο αὐτῇ, καὶ οὕτω ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ἦτο διδασκάλισσα. Ἀνετέθη εἰς αὐτὴν νὰ παραδίδῃ ἐν μάθημα καὶ τῇ παρεχωρήθη πρόσφορον δικίτημα. Ἡ δεσποινὶς Νικώλ ἐδέχθη ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ ἔχῃ παρ' ἑαυτῇ τὴν μητέρα τῆς. Ἐπὶ τριάκοντα ἔτη τὴν περιποιήθη μετὰ στοργῆς, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλαττωθείσης. Τὴν ἱστορίαν ταύτην ἀφηγήθη πρὸ δύο ἐτῶν ὁ κύριος Ἰούλιος Σμὼν εἰς τὴν γαλλικὴν Ἀκαδημίαν, ἥτις ἀπένευμε τὸ βραβεῖον Μοντυὼν εἰς τὴν μετριοφροσύνην εἶνε ἄξια ἀναγραφῆς.

* K.

ΤΟ ΣΤΑΘΙΟΝ

τοῦ στρατηγοῦ Γάρφιλδ, τοῦ νέου προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐν ἡλικίᾳ 14 ἐτῶν ὁ Γάρφιλδ ἦτο ἐργάτης ξυλοργοῦ· ἐν ἡλικίᾳ 16 λαμβούχος, 18 ἐτῶν σπουδαστὴς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς πόλεως Chester (Ohio)· 21 διδάσκαλος ἐν δημοσίῳ σχο-

λείῳ τῆς αὐτῆς πολιτείας· 23 φοιτητὴς πανεπιστημίου· 26 ἐτῶν λαμβάνει τὸ πανεπιστημιακὸν δίπλωμα· 27 καθηγητὴς ἐν τῷ κολλεγίῳ τοῦ Hiram· 29 μέλος τῆς Γερουσίας τῆς Πολιτείας Ohio· 30 συνταγματάρχης τοῦ 42 συντάγματος τῆς Ohio· 31 ἐτῶν ὑποστράτηγος· προσβάλλει καὶ κατανικᾷ τοὺς ὑπὸ τὸν στρατάρχην Οὐίλφρεδ Ἀτάκτους, βοηθεῖ τὸν Ruell εἰς Πιττσβούργον, πολιορκεῖ τὴν Κόρινθον κτλ· ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 32 ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ τῶν βορείων· 33 μέλος τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διδασκῶν τὸν Joshua Giddings 48 ἐτῶν γερουσιαστὴς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μετὰ 15 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ὡς βουλευτῆς· 49 ἐτῶν πρόεδρος τῆς μεγάλης Ὀμοσπονδίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς.

Ω.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τινι αἰθούσῃ ὠμίλου περὶ τῆς κυρίας * *, ἥτις εἶνε εἰς ἄκρον ἀδιάκριτος καὶ φλύαρος.

Φίλη τις ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν ὑπερσπύσῃ.

— Σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἀπατάσθῃ, λέγει αὕτη· ἡ κυρία αὕτη εἶνε μόνον ὀλίγον ἀπερίσκεπτη.

— Ἀπερίσκεπτη μόνον; . . .

— Ναί, βέβαια. Πολλάκις δὲν προσέχει εἰς ὅ, τι λέγει. Ὅ, τι ἀκούει ἀπὸ τῶ ἐν αὐτῇ βγαίνει . . .

— Ἀπὸ τὸ στόμα;

* *

Κατὰ τινα πολιτικὴν δίκην.

Τὸ δικαστήριον παραχωρεῖ εἰς τὸν ἕτερον τῶν διαδίκων, δικαζόμενον μετὰ πλουσίου συγγενοῦς του, ἐτήσιον ποσὺν 150 φράγκων ὡς ἐξοδα διατροφῆς του.

Ὁ διάδικος προσκλίνει καὶ ἐρωτᾷ ἀφελῶς:

— Κύριε πρόεδρος, μετέδεξθε σᾶς εἰς τὸ σπῆμας ὑπότροφον μετὰ τὸ ποσὸν αὐτό;

* *

Ὁμίλου προχθὲς εἰς τινὰ τραπεζίτην περὶ τίνος γνωστοῦ ἐμπορίου.

— Πῶς σᾶς φαίνεται; τὸν ἠρώτησαν.

— Ἐγώ; . . . μοῦ φαίνεται ἄνθρωπος τρικλοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἀπεκρίθη. . . οὔτε λεπτὸν περισσότερον.

* *

Ὁ Ἑρρίκος Heine ἔλεγε ποτὲ πρὸς φίλον του·

— Ὁ θεὸς μου ἦλθεν εἰς Παρισίους. Ὅταν ἦλθε νὰ μεῖδῃ, μοὶ εἶπεν·

— Ἐξηκολούθεις λοιπὸν πάντοτε νὰ μὴ κάνης τίποτε; — Ὁχι, γράφω ποιήματα. — Αὐτὸ δὲ λέγω κι' ἐγώ, ὅτι δὲν κάνεις τίποτε.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἡ ἐργασία δὲν εἶνε μόνον ἀναγκαῖον καθήκον, ἀλλὰ καὶ εὐλογία· μόνος ὁ νοητὸς νομίζει